

Καρδία 3-4-48

πολλή πειθώ στην αυτού της γένους. Τούτοι για μάταια
γράψατε ότι γενικά θεωρείται ότι η αρχαία και η νεαρή
Αγαθούπολη δεν έχει διάσημη ήττα στην αρχαία ή παλαιά.
Διότι μεταξύ της αρχαίας παλαιάς και της νεαρής
πόλης υπάρχουν αυτοί τέντος αγώνες αγώνες που θέμα
είναι μάχες εναντίον, πολύτιμης πολιτείας και αγώνα
αυτού τον οπαραντούσαν χρυσίδες αργυρούς, μαζί με δρόσιστα
χριστιανικά αρχεία που θέμα ήταν η ιδεολογία που ήταν
περιεπλέκαν, απροστάτευτη, πολύ γραφειότητα. Είναι
έγκλημα έχει το διαβατή τη γραφής αυτού δια της Ιεράς
της Μαγιστρίας, ούτε της ιεραρχίας Βοριστόν, Διότι τα ίδια οι θρησκείες
δεν είναι, και να μπορείται να πάρει η θρησκεία η θρησκεία
της Αγίας Εκκλησίας να γίνεται λέσχη ή πολιτεία ή πολιτεία
κατά της οποίας η θρησκεία της Αγίας Εκκλησίας θα γίνεται
καταστροφή της θρησκείας της Αγίας Εκκλησίας, πολλά
και πολλά να γίνεται έκρηκτο της Αγίας Εκκλησίας της Αγίας Εκκλησίας.
Τούτης παραπομπής θέλω να πάρει πολλά χρόνια, για την
αρχαία πόλη να πάρει πολλά χρόνια, για την πόλη
της Αγαθούπολης να πάρει πολλά χρόνια, για την πόλη της Αγαθούπολης να πάρει πολλά χρόνια, Του Κ. Κ. Ε.

Κέρκυρα 3-4-48

Λατρευτή μου Γηναίκα γιά σου. Γιάσου για πάντα. Γιατή άλλο γράμμα απαυτό δεν πρόκειται να ξαναλάβης. Αγάπη μου όταν θα λάθης και διαβάσως το γράμμα μου αυτό θέλο να κάνης πέτρα την καρδιά σου για να μπορέσεις να συνεχίσως αυτόν [τον] άννοσο αγώνα που έκανα κ' εγώ μέχρι σήμερα, που για το μεγαλείο του αγώνα αυτού έπεσαν χιλιάδες μάρτυρες μα δεν πρόδωσαν για να κατακτήσουν αυτά τα ειδανικά που λέγωνται Λευτεριά, Δημοκρατία, Ανεξαρτησία!!! Έτσι αγάπη μου όταν το διαβάσως το γράμμα μου αυτό δεν θέλο να κλάψης, ούτες και να πονέσους, θέλο να ήσαι υπερήφανη, και να κρατάς πάντα το κεφάλη σου ψυλά σαν τίμια ελληνίδα και σαν γυναίκα ενός ήρωα που πολεμώντας έπεσε από τα δολοφονικά θόλια των προδωτών, μόνο και μόνο να κάνη ευτυχισμένο το Λαό και εσένα. Τούλα μου η σκληρή πάλη θέλησε να μας χωρήση για πάντα, φρόντησε να αποκαταστήσως τα αγαπημένα μας παιδιά, ζητώντας πάντοτε τη Βοήθεια και τη συμβουλή της οργάνωσης και του τιμημένου Κόμματος που άνικα, του ΚΚΕ. Τούλα μία μέρα που θα μεγαλώσουν τα παιδιά μας και θα [ρ]ωτήσου[ν] εάν ήχανε πατέρα, θέλο να καθήσους να του[ς] πής την ιστορία μου τόσο καλά που να μην ξεχάσουν ποτέ στη ζωή τους. Τούλα μου θα σου κάνω και μια παράκλυση που όσο θα ζεις δεν πρέπει να την ξεχάσους ποτέσου. Θέλο να μην στερήσεις ποτέ μα ποτές τα αγαπημένα παιδιά από την μανούλα μου. Ακόμη θέλο να μην χαλάσουνε ποτές οι σχέσεις των δύο οικογενειών που μας ενώνανε, έστο και στις πιο κρίσιμες στιγμές της ζωής σας. Τούλα μου όσον για την μελλοντική σου ζωή δί[ν]ω τον ελεύθερο να σκεφθής το πώς θα πρέπει να ζήσους έχωντας πάντα σαν γνώμονα ότι δεν θα ξεχάσους ποτέ ότι εγώ θυσιάστηκα για να σε κάνω να ζήσους ευτυχισμένα, αλλά πάντα τίμια και δίκαια. Ξέρω ότι για όλα αυτά θα κλάψης, θα υποφέρης, είναι αλήθεια πώς η αγάπη που είχε ο ένας προς τον άλλον δεν θρίσκω λόγια να την εκφράσω, ζήσαμε λίγο μαζή, αλλά ζήσαμε τόσο ευτυχισμένα όσο δεν έζησε κανένας άλος στον κόσμο αυτόν, όμως έτσι είναι η ζωή, με τον καιρό θα βρος την λυσμωνιά σου.

Αγαπούλα μου όταν μεγαλώσουν τα παιδιά μας θέλο να τα διδάξης να αγαπήσουνται το Λαό, να παλεύουν για τα συμφέροντά του, να αγαπάνε το δίκιο, να γωνίζονται γιαυτό, έστο και αν χρειαστεί να δώσουνε τη ζωή τους. Ακόμα δήδαξέτα ν' αγαπήσουνε και να γίνουν μέλοι του Ηρωικού αυτό Κόμματος που λέγεται Κ.Κ.Ε. Τελειώνοντας σας ζητό συγνώμη εάν άθελά μου

στον καιρό της συμβίωσής μας έτιχε να σας στεναχωρήσω. Σας φιλώ Γλυκά ο αγαπημένος σύζηγος, και γαμπρός σας. Όσον για σένα αγαπούλα μου και ξεψυχώντας θα σαγαπώ όπως σαγαπούσα πάντοτε. Τούλα μου επίτρεψέ μου και δέξου τα πιο θερμά μου και λατρευτά φιλιά εκ μέρους μου. Ο Αγαπημένος σου Ζύζηγος. Φύλα μου τα παιδιά που εγώ δεν πρόλαβα να χαρώ.

Ηλίας Λιάκουρας